

Εν Tokio τῆς Ἰαπωνίας ἐωρτάσθη τὴν 3. Φεβρουαρίου ἡ ἀποπεράτωσις τῆς μεταφράσεως τῆς Ἰερᾶς Γραφῆς εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν. Τῆς ἐορτῆς μετέσχον πολυπληθεῖς Εὐρωπαῖοι καὶ ἐγγύριοι Χριστιανοί, ὁ δὲ ἱατρός τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς καὶ γνωστός λεξικογράφος Dr. Hepburn ἐξέδωκε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἤδη περατωθέντος ἔργου. Ἐν ἔτει 1872 διωρίσθη ἐν Yokohama ἐπιτροπὴ ἐξ ἱεραποστόλων πρὸς μετάφρασιν τῆς Νέας Διαθήκης, ἐν ἔτει δὲ 1876 καθιερώθη καὶ ἄλλη τις τοιαύτη πρὸς μετάφρασιν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Πρὸς διατήρησιν τῆς ἐνότητος τοῦ ὅρου καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς μεταφράσεως εἰργάσθησαν πᾶσαι αἱ ὑποδεέστεραι ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἀρχισύνταξιν τῆς ἐν Tokio συσταθείσης κεντρικῆς ἐπιτροπῆς. Ἰδίως κατεβλήθη φροντίς πρὸς ἀποφυγὴν κινεζικῶν καὶ ξενικῶν φράσεων. Οὐ μικρὰς δυσκολίας παρέσχεν ἡ μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Γραφῇ περιγραφῶν ζώων φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν. Αἱ δαπάναι τῆς μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς, ἀλλοδαπῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκτικῆς ἐταιρίας τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐνῶ ἡ ἀμερικανικὴ ἐταιρία παρέσχε τὰς δαπάνας τῆς μεταφράσεως τῆς Νέας Διαθήκης.

Τὸ κρεώζωτον καὶ ἡ φθίσις τῶν πνευμόνων. Ἰατρός τις συν-εργάτης τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος „Tägliche Rundschau“ γράφει εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ὅτι ἡ φθίσις τῶν πνευμόνων κατέστη ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος διὰ τινος νεωτέρας θεραπευτικῆς μεθόδου. Ἐσχάτως δηλαδὴ ἤρξατο νὰ ἐφαρμόζεται ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἡ διὰ τοῦ κρεώζωτου θερα-πεία, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὰς μὲν προέτεινεν ὁ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Breslau καθηγητῆς Sommerbrodt, εἴτα δὲ συνέστησε θερμῶς ὁ ἐν Βερολίῳ καθηγητῆς Pränzl, τῶρα δὲ διεδόθη καὶ ἐφαρμόζεται εἰς πλείστας περιπτώσεις καὶ θερμῶς ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐπαινεῖται ἕνεκα τῶν ἐπιτυχῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Τὸ κρεώζωτον εἶνε συστατικόν τι μέρος τῆς ἐκ ζυλάνδρακος καὶ ἐκ λιθάνδρακος ὑδροπίσης (κατραμίου), πρὸς θεραπευτι-κούς ὅμως σκοποὺς εἶνε χρησιμώτερον τὸ κρεώζωτον, τὸ ὁποῖον εἶνε συ-στατικὸν μέρος τῆς ἐκ τοῦ ξύλου τῆς δρύας ὑδροπίσης. Τὸ ὄνομα κρεώ-ζωτον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντισηπτικὴν τῆς οὐσίας ταύτης ιδιότητα, δυνά-μει τῆς ὁποίας προφυλάττει τὸ κρέας ἀπὸ τῆς σήψεως, διατηροῦσα αὐτό, τρόπον τινά, ζωντανόν (κρεώ-ζωτον). Καὶ πρότερον μετεχειρίζοντο αὐτὸ οἱ ἱατροὶ πολλὰς εἰς ἱατρικούς σκοποὺς, ἀλλ' ἐν ταῖς νεωτέροις χρόνοις ἀπεδείχθη πειραματικῶς ἡ ἀντισηπτικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια, ἥτις εἶνε πολὺ ἰσχυροτέρα τῆς τοῦ φενικού δξέος (Karbolsäure). Ἡ φυματώδης εἴτε τυλῶδης πνευμονία (Tuberkulose) εἶνε πιθανῶς τὸ προῖον ἐιδικῶν βακτη-ριδίων, τῶν ὁποίων ἀπονεκρουμένων ἡ νόσος θεραπεύεται. Ἐντελὴς ὅμως ἐξαφανισμὸς τῶν βακτηριδίων τούτων θὰ ἦτο τότε μόνον δυνατός, ἀν ἡδύνατο νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ αἷμα τοῦ φθισικοῦ ποσὸν κρεώζωτου ἴσον μὲ τὸ 1/1000 τῆς ὀλικῆς ποσότητος τοῦ αἵματος αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοσοῦτον κρεώ-ζωτον δὲν δύναται ἡ ἱατρικὴ μὲ τὰ σημερινὰ αὐτῆς μέσα νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ δηλητηρίασιν· ἐν τούτοις ὅμως διὰ τῆς παροχῆς μικροτέρων δόσεων τὰ κυριώτερα ἐνοχλή-ματα τῆς φθίσεως, ὁ βήξ καὶ ἡ αἰμοπτυσία, δύνανται νὰ ἀρῶσιν ἀμέσως καὶ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον. Τοιοῦτοτρόπως οἱ δυστυχεῖς φθισικοὶ δύνανται ὄχι μόνον νὰ ζήσωσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι ἱκανοὶ πρὸς ἐργα-σίαν καί, ἀν ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν θέσις ἐπιτρέπῃ αὐτοῖς τὴν φειδῶ τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τὴν διαμονὴν ἐν εὐαίρῳ καὶ ὑγιεινῷ τόπῳ καὶ ἐν-δυναμωτικὴν διαίταν καὶ θεραπείαν τοῦ σώματος, δύνανται πολὺ νὰ βελ-τιωθῇ ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς υγείας των. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ Guttmann ἡ φθίσις ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς δύναται πάντοτε νὰ θεραπευθῇ ἐντελῶς διὰ τῆς νέας ταύτης μεθόδου, προκεχωρηκυίας δὲ τῆς νόσου, δύ-ναται πάντοτε νὰ ἐπέλθῃ σπουδαία βελτίωσις.

Νέα μεταβολαὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἄρεως. Ὁ ἀστρονό-μος Schiaparelli ἐν Μεδιολάνῳ εἶχεν ἀνακαλύψῃ, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως ἰσόκληρον σύστημα στενῶν θαλάσσης ζωνῶν, παριστάμε-νον ἐν εἰδεί συμπλέγματος γραμμῶν ἐπὶ τῶν ἰσημερινῶν μερῶν τοῦ πλα-νήτου τούτου. Πολλὰ τῶν γραμμῶν τούτων ἐφάνησαν βραδύτερον ἐν σχήματι διπλῶν διωρύγων, μὲ γραμμὰς ἀκριβέστατα παραλλήλους ἀλλή-λαις. Ἡ ὑπαρξὶς τῶν διπλῶν τούτων θαλασσίων βραχιόνων ἐπὶ τοῦ Ἄρεως

ἐπεβεβαιώθη κατὰ τὸ 1886 ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων, τῶν παρατηρησάντων αὐτὰς ἐκ τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Νικαίας, οὕτως ὥστε περὶ τοῦ φαινομένου τούτου οὐδόλως δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλωμεν εἰ καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐξηγη-σιν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν. Τώρα εὐρίσκεται ὁ πλανήτης Ἄρης ἐκ νέου ἐν τῇ πλησιεστάτῃ πρὸς τὴν γῆν θέσει του, καὶ ἡ θέσις του αὕτη δὲν εἶναι τὸσον εὐνοικὴ ὅπως κατὰ τὰ 1886 καὶ 1882. Ἐν τούτοις, ἕνεκα τῆς ἐξαιρετοῦ καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιράς καὶ διὰ τῶν ἰσχυρῶν τηλε-σκοπίων τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Νικαίας, κατορθώθη νὰ γίνωσιν ὅλως νέα καὶ σπουδαιότατα παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἄρεως. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας πολλὰ ἐκ τῶν θαλασσίων ζωνῶν, αἵτινες τὸ 1886 ὤφθησαν ἐναργῶς καὶ ἐφωτογραφήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Perrotin, εἶναι παντελῶς ἐξηφανισμένοι. Προσέτι δὲ μία ἐκ τῶν ἡπείρων τοῦ Ἄρεως, τὴν ὁποίαν μάλιστα ὁ Chiaparelli εἶχεν ὀνομάσῃ Λυβίην, τώρα εἶνε κεκα-λυμμένη ὑπὸ θαλάσσης συνεπείᾳ ἰσχυρᾶς πλημμύρας. Ἡ ἡπείρος αὕτη ἐφαίνετο πρότερον ὑπέρυδρος, ὅπως πᾶσαι αἱ ἐπὶ τῶν πλανητῶν παρατη-ρηθεῖσαι ἡπείροι, τῶρα ὅμως φαίνεται κυανῇ καὶ ἐν μέρει ὑποπρασίνῃ, ὁμοία τῇ θαλάσῃ. Συγχρόνως δὲ ἀνεφάνη νέα ζώνη θαλάσσης 20 μοι-ρῶν μήκους καὶ 6 γερμανικῶν μιλίων πλάτους. Διὰ μέσου τῆς κατεφυγ-μένης ζώνης περὶ τὸν βόρειον πόλον τοῦ Ἄρεως φαίνεται τώρα μεγάλη αὐλαξ, εὐκρινῶς διακρινομένη ἀπὸ τῶν καταλείκων πάγων καὶ χιόνων. Αἱ παρατηρήσεις αὗται εἶναι λίαν ἐκπληκτικαὶ καὶ ἐπαυξάνουσι τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ διεγείρουσιν αἱ θαλάσσιοι ζῶναι τοῦ Ἄρεως, χωρὶς βεβαίως νὰ μᾶς διαφωτίξωσι περισσώτερον περὶ τῆς φύσεως τῶν φαινομένων τούτων. Ὅπως δὴποτε ὅμως αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἄρεως εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεγάλα φυσικὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα παράγονται ὑπὸ ἀγνώστων ἡμῖν δυνάμεων πρὸς ἃς οὐδὲν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου δύ-ναται νὰ συγκριθῇ. Αἱ παρατηρήσεις τοῦ Ἄρεως ἐξακολουθοῦσιν εἰσεῖ-μαι καὶ δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ φέρωσι λεπτομερέστερα, διδακτικώ-τερα καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα. Τοιαῦτα βεβαίως ἀποτελέ-σματα δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν ἐξ ὀλίγων ἀστεροσκοπείων, ἐφωδιασμένων μὲ τελειότατα ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα καὶ κειμένων ἐν καταλλήλῳ θέσει, ἐνθα ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε ἥρεμος καὶ καθαρά.

Τὰ κρανία τριῶν ἐξόχων Γερμανῶν μουσικῶν, τοῦ Haydn, Beethoven καὶ Schubert ὑπεβλήθησαν ἐσχάτως ἐν τῇ ἀνδρωπολογικῇ ἐταιρείᾳ τοῦ Βερολίνου εἰς ἀκριβῆ ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν. Τὰ τρία ταῦτα κρανία εἶναι πολὺ διάφορα ἀλλήλων, ἀλλ' οὐδὲν ἐξ αὐτῶν συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώστην τοῦ Gall κρανιολογίαν, καθ' ἣν ἐκάστη πνευματικὴ ἱκανότης τοπικευομένη εἰς ἐν ὁρισμένον μέρος τοῦ ἐγκεφάλου προεξεῖ ἰσχυροτέραν τοῦ μέρους τούτου ἀνάπτυξιν ἐν σχέσει πρὸς τὰ λοιπὰ τοῦ ἐγκεφάλου μέρη καὶ δεικνύεται ἐξωτερικῶς διὰ τινος ἐπὶ τοῦ κρανίου ἐξογκώσεως. Τὸ κρανίον τοῦ Beethoven δεικνύει ἀξιοπεριεργόν τινα ἰδιορρυθμίαν: Ἐνῶ δηλαδὴ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ κρανίου ἔχει σμικροτάτην ἀνάπτυξιν (μικρόν, πρὸς τὰ ὀπίσω κεκλιμένον μέτωπον), τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ κρανίου λαμ-βάνει σημαντικὰς διαστάσεις καὶ ἔκτακτον μέγεθος διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἀνυ-φώσεως τῶν ὀπισθίων αὐτοῦ ὀστέων. Κατὰ τὸν Birchow αἱ δύο αὗται ἀνωμαλίας ἀποτελοῦσι μοναδικὴν ἐξαιρέσιν ἐν τῇ φυσιολογικῇ τοῦ κρανίου σχηματισμῷ. Τὸ κρανίον τοῦ Haydn ἀνήκει εἰς τὸν βραχύν καὶ ταπεινὸν τύπον. Ὁ χῶρος αὐτοῦ περιέχει 1500 κυβικὰ ἐκατοστόμετρα. Τὸ πρόσ-ωπον δὲν δύναται ἀκριβῶς νὰ ἐξετασθῇ ἕνεκα τῆς πτώσεως τῶν ὀδόντων. Τὸ κρανίον τοῦ Schubert διακρίνεται τῶν ἄλλων πρὸ πάντων διὰ τῆς καλ-λοντῆς τοῦ σχήματος, ὑπερβαίνει κατὰ τὸν χῶρον τὸ τοῦ Haydn, ὑπολεί-πεται δὲ τοῦ Beethoven.

Βιβλίον μεταξωτόν. Ὑπὸ τοῦ βιβλιοπώλου Roux ἐν Λυὼν ἐκδί-δεται νῦν βιβλίον ἐκ μετάξης, εἰς 25 φυλλάδια πρὸς 10 φράγκα ἕκαστον, ἐκ τῶν ὁποίων φυλλαδίων ἔχουν ἤδη ἐκδοθῇ τὰ δεκαπέντε. Ἐκαστον περιέχει μόνον δύο φύλλα, οὕτως ὥστε τὸ ὅλον βιβλίον θὰ συνίσταται μὲ-νον ἐκ πεντήκοντα φύλλων, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ μερικὰς εἰχάς. Τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου εἶναι ὑφασμένα μὲ λευκὴν μέταξην ἡ δὲ γραφὴ εἶναι ἐνυφασμένη ἐκ μελαίνης μετάξης.